

KAYSERİ HABER ARŞİVİ

01.05.2014–04.05.2014

Siyasette C.H.P Style: Épater le Bourgeois

M. Celal Fedai

01 Mayıs 2014, 15:24

Fransızlar, Oscar Wilde’ın sanat ve sosyete çevrelerini etkileyen hallerine bakarak uydurmamışlar elbette bu tabiri: Burjuvaları etkilemek (épater le bourgeois). Gerçi Wilde’ın bu konuda eline Bernard Shaw gibiler su dökebilir ancak lakin çok eski bir aksiyondur burjuvaları etkilemek. Burjuvalar yokken de Batı’nın saray ve sanat çevrelerinde erkeklerce, sık sık başvurulur bu etkileme yöntemine. Tahmin edilebileceği gibi kadınlara yönelik olarak... Derebeyi ya da eski kılığıyla aristokrat, her zaman alacağını alır. Bu nedenle de bir çeşit metres ekonomisi gelişir Batı’da. Kurtizanlar, metresler, kokotlar... Hangi adı tercih edersek edelim “kadın”, ister kur yapılsın ister “el altında tutulsun”, Batı dünyası için siyasi bir “malzeme”dir de. Erkekler kendilerini onlara beğendirmeye çalışır gibidirler görüntüde. İşin aslındaysa kendi iktidar mücadeleleri için kadın yalnızca bir çeşit enstrümandır. Kimseyi inandırmak niyetinde değilim. İsteyen Werner Sombart’ın Aşk, Lüks ve Kapitalizm’ini açar okur.

Geçmiş böyle de günümüz farklı mı?

Sanatta Picasso’ya bakmak yeter...

Kendini bir ressam olarak Rembrandt ya da Goya’yla kıyasladığında olsa olsa bir “halk eğlendiricisi” olarak gördüğünü itiraf eden Pablo Picasso, “burjuva eğlendiriciliği”nin geçen yüzyıldaki en namlı adıdır. Yaptığı itiraf, kendisini affettirir cinstendir: “Zevk-i selîm sahipleri, zenginler, aylaklar ve düşünürlerin hepsi sanatta yeni, ölçüsüz, rezaletvâri bir şeyler ararlar. Ben ise kübizmden itibaren aklımdan geçen her türlü tahrik edici tuhaflıkla bu bilgiler ve münektitlerle eğlendim; onlar onu ne kadar az anladılarsa o kadar daha fazla hayran kaldılar. (...) Ama kendimle yüzleşince, kendimi kelimenin klasik anlamında bir sanatçı olarak görme cesaretim yok. Giotto, Titian, Rembrandt ve Goya sanatçıydı. Ben ise sadece çağını kavramış olan ve ayrıca çağdaşlarının aptallığını, kibrini ve lakaytlığını becerebildiği kadar kullanan bir halk eğlendiricisiyim.” diyebilmiştir Picasso. Marcel Duchamp’ın pislik edebiyatını, Andy Warhol’um eşcinselliği taçlandırışıyla kıyaslanırsa pek masum kalır. Tarkovski’nin ölçülerine göreyse, “adının tüm prestijine rağmen hiçbir zaman sanata ulaşamamıştır.”

İyi de bizim bildiğimiz Cumhuriyet Halk Partisi’yle bunların ne ilgisi var?

İlgisi aslında çok açık.

C.H.P., bir burjuva partisidir ve siyasi tavır itibariyle oldukça kadınsıdır.

Bir burjuva partisi olduğu, durmadan burjuvaları tahrik eden girişimlerinden bellidir.

Bir burjuva nasıl mı tahrik edilip harekete geçirilir?

Elbette hazları elinden alınmakla.

Burjuvalar genellikle türlü narkotiklerle hayatlarını sürdürürler. Keyif sahibi adamlardır. Oysa onlar kendilerinin zevk-i selim sahibi olduklarını iddia ederler. Sözelimi sanattan,

edebiyattan, felsefeden onlar anlar. Cemal Süreya, “Onlar İçin Minibüs Şarkısı”nı böyleleri için yazmıştır ama sorsanız onlar, kendilerini değil eleştirdiklerini bulacaklardır bugün bu şiirde:

İçlerindeki sevgi insanları atlayarak hayvanlara yönelmiştir

Özellikle kedilere ve köpeklere karşı iyice duygusaldırlar

iki gözleri iki çeşme,

Öldürmemektir felsefeleri bir karıncayı bile,

ama yaşatmayı bilmezler.

Nasıl bulmasınlar ki...

Bir burjuvanın hayatında sorumlu yoktur. Atası derebeyleri, haçlı seferlerine şövalyeleri salmıştır. Kendisi rahatını sürer. Sonra da onların maceralarını önemsemez hatta alay eder.

İşte size C.H.P.’nin dünü ve bugünü...

Türkiye’nin ‘tarihi kaderi’nden uzak düşmesinin tek nedeni, C.H.P. tarzı siyasettir.

Bu siyaset biçimi, kendi hazları dışında asla sorumluluk almak istemez. Suriyeli göçmenleri hazzını elinden alamasa bile azaltacağı gerekçesiyle istemez. Yüz yıl öncesine gitseniz kim bilir kendisi de Anadolu’ya evlad-ı fatihânın bir köşesinden gelmiştir. Ama ne yazık ki içine düşürüldüğü rahat yaşam isteği onu, kaderinden uzaklaştırmıştır. Bu nedenle de Türkiye’nin tarihi kaderine dönmesini, gerçek bir aktör olarak rolünü oynamasını istemez. Savaş istemez çünkü kaçacak bir rahatı vardır. Savaşı elbette ben de istemem. Kimse de istemez. Lakin insanın olduğu gibi devletlerin de bir haysiyeti vardır. Kişiliği vardır.

Haysiyet ve kişilik, erkeklerden çok daha güzel durur kadınlarda. Burjuvaları ve avamı, çoğu kere ilginçlikleriyle, şoke edişleriyle etkileyen hareketlerden, haysiyetli ve kişilikli bir kadın etkilenmeyecektir. Böyle bir kadın, kendi haysiyeti ve kişiliği sayesinde, dünyayı döndüren iyiler ile kötüler arasındaki çatışmayı görecektir.

Bugün Türkiye’de hazlarının devamını isteyenler ile içi henüz ham ise de Türkiye’nin tarihi kaderine dönerek “iyiler”in yanında yer almasını isteyenler arasında artan bir gerilim yaşanmaktadır. Ece Ayhan’ın ifadesiyle Cumhuriyet’ten “yarar”lananların balo özlemi ile Cumhuriyet’le “yara”lananların henüz çok kırılğan olan sorumluluk istekleri çatışmaktadır. C.H.P., dün olduğu gibi bugün de burjuvaları etkilemeye yönelik (épater le bourgeois) bir siyaset üslubu tutturmaktadır. Bu nedenle de meydanlarda bağırarak çokça gürültü çıkarmakta ama hayatın meydanlardan uzak alanlarında hiçbir varlık gösterememektedir.

Peki, kendisi bunu bilmekte midir?

Bence evet...

Halinden memnun mudur?

Hali, yani hazları tehlikeye girmedikçe evet...

Bunların hiçbir önemi yok şu sorunun yanında: C.H.P.’den ömrünün uzunca bölümünü kendine has kibiriyle burjuvaları etkilemekle geçiren Oscar Wilde gibi, bir çeşit “Reading Zindanı Baladı” doğacak mıdır? Kısacası bir arınma, değişim, dönüşüm yaşayacak mıdır C.H.P.?

Wilde, eşcinsellikle suçlanıp hapse düşünce içinden bambaşka bir kişilik çıkarabildi. De Profundis yazarı Wilde, Dorian Gray’in Portresi yazarı değildi artık. Oysa ne yazık ki C.H.P., hâlâ aynı: De profundis... Ruhuna el Fatiha. Demokrasi için doğmamış bir demokrat.

C.H.P., hâlâ burjuvaları tahrik ediyor.

Dünya üzerindeki burjuva dayanışmasının Türkiye’deki payandası olabiliyor.

Üstelik şimdilerde yayılmacı bir politikayla, M.H. P.’yi de yanına çekmeye çalışarak.

Burjuvalar böyledir...

Hazla etkilenirler ve hazlarıyla etkilerler.

Kaynak: <http://www.kayserigundem.com/aktuel/-h6910.html>

Erişim Tarihi: 02.05.2014

“Bu Tavır Kayseri’yi Çoraklaştırıyor”

Hüsnühat sanatçısı Mustafa Demir ile yaptığımız söyleşide Demir, Kayseri’de hüsnühat sanatında yapılan işlerin işin esasını pek temsil etmediğini belirtti. Buna neden olarak İstanbul ile olan irtibatsızlığı gösteren Demir, Kayseri’de yetişen insanların, Kayseri’yi terk ettiğini ve bir daha geri dönmediklerini söyledi. Demir, bu tavrın ise Kayseri’deki iklimi çoraklaştırdığını kaydetti.

01 Mayıs 2014 Perşembe 15:34

Hüsnühat sanatçısı Mustafa Demir ile hüsnühat sanatı üzerine konuştuk. Bu sanatın doğrudan doğruya Kur’an’dan kaynaklanmış bir sanat olduğunu dile getiren Mustafa Demir, Osmanlı’nın son dönemlerine kadar herhangi bir zarar görmeden geldiğini söyledi. 1928 ile birlikte harf inkılabının yapılması nedeniyle sanatın büyük bir darbe yediğini ve 1960’lı yıllara kadar fetret devrini yaşadığını belirten Demir, 1980 sonrasında hüsnühata olan ilginin arttığından bahsetti.

Bu sanatın mahsulleri ile karşılaşan bugünkü gençliğin de hüsnühat sanatına yönelmiş durumda olduğunu aktaran Demir, popüler olmasının bazı sakıncaları da beraberinde getirdiğini dile getirdi.

Kayseri’de yapılan işler ise işin esasını pek temsil etmediğini vurgulayan Demir, buna neden olarak İstanbul ile olan irtibatsızlığı gösterdi. Kayseri’de yetişen insanların, Kayseri’yi terk ettiğini ve bir daha geri dönmediklerini söyleyen Demir, bunun Kayseri’deki iklimi çoraklaştırdığını kaydetti.

Hüsnühatın bütün türlerinde ileride olduğumuzu ve bütün yazı türlerinde Mısır’a, Suriye’ye ve Irak’a hocalık yaptığımızı belirten Demir; “O bölgelerde de çok güzel gelişmeler oluyor. Ama onlar geliyor, İstanbul’dan icazet alıyor. Bizim kalben ana damarımızı bağlamamız lazım. Kayseri’de bu yapılmadığı için şuana kadar gözle görülür bir kalkınma olmadı. Bu gidişle de zor olur” ifadelerine yer verdi.

Yukarıda söyleşiden bazı kareler sunmaya çalıştım. Keyifle okuyacağınız söyleşimizin tamamı ise şöyle;

Öncelikle sizi tanıyabilir miyiz?

Ben Kayseri’nin Darsiyak Köyü’nde 1949 yılında doğdum. Rumeli kökenli bir ailenin çocuğuyum. Mimar Sinan Öğretmen Okulu’ndan mezun olduktan sonra tekrar 1 yıl resim eğitimi aldım. Daha sonra emekliliğe ayrılana kadar sınıf öğretmenliği yaptım.

Hüsnühat sanatı ile ne zaman ilgilenmeye başladınız?

Ben aslen sınıf öğretmeniyim. Öğretmenlikten önce Yükseköğretimde bir yıllık bir resim eğitimi aldım. Daha sonra tekrar öğretmenliğe dönünce hüsnühat sanatına yöneldim. Tabi Kayseri’de yetişkin bir hattat olmayınca kendi kendimize uğraşmalarımız uzun süre netice vermedi. Daha sonra Hasan Çelebi’ye gidip başvurduk. Ona da buradan mektupla iletişime geçiyordum ve senede bir defa İstanbul’a gidiyordum. Tabi bu çok zor oluyordu. Ama bu çabalarım sonucunda bu yıl Hüseyin Çelebi ve Ahmet Kutluhan’dan sülû ve nesihaten icazetimizi aldım.

Bu arada konservatuvarda ve KAYMEK'te ney ve hüsnühat, derslerine katıldım. Daha sonra oralardan ayrıldım. Şuanda da İlim Yayma Cemiyeti'nde hüsnühat ve ney derslerimiz devam ediyor.

Hüsnühatın incelikleri nelerdir, sizden öğrenebilir miyiz?

Meseleyi bir çırpıda anlatmak zor. Her şeyden önce sanat bizim inancımızda ihsan dediğimiz (iman, İslam ve ihsan) dinin 3. Boyutuna hitap eden bir alan. Dolayısıyla Müslümanlar duygularını, düşüncelerini, hayat tarzlarını ifade etmek için buldukları bölgelerdeki kültür ve iklime göre bir takım sanatlar geliştirmişlerdir. Bunların başında tabi Kur'an'ı Kerim tilaveti var. Her şey oradan çıkmış. Bunu en güzel şekilde insanlara ulaştırılması musiki ilminin gelişmesine yol açmış. Çünkü Kur'an'ı Kerim'de nun harfine kaleme ve satıra dizilenlere kalem yani yemin var. Özellikle Müslümanlar bu yemine layık olabilmek ve bunu anlayabilmek ve anlatabilmek için ömürlerini ve bütün emeklerini bu yolda harcamışlar. Ortaya sadece hüsnühat değil, tezhip gibi sanatlarda zuhur etmiştir. Yani bu sanat doğrudan doğruya Kur'an'dan kaynaklanmış diyebiliriz.

Tabi bunların başka şartları da var. Alfabenin uygunluğu meselesi var. Çünkü dünyada başka bir eşi yok. Bu biraz alfabeye biraz da Kur'an'ı Kerimdeki derin kalem ile alakalı bir şey.

Bu sanata günümüzde rağbet nasıl?

Bu sanatın mahsulleri ile karşılaşan bugünkü gençlik hüsnühat sanatına yönelmiş durumda... 1928 ile birlikte hayattan ve eğitim öğretimden cebren kaldırılan Müslümanlara ait olan Arap yazısından (Çünkü bütün İslam milletleri bu yazıyı kullanıyordu.) sonra 1960'lara kadar bir fetret dönemi yaşadı.

Osmanlı döneminde yaşayan bazı hattatlarda bu sanatın aktarılmasında bir köprü görevi görmüşler. Ancak 1980'nden sonra o şoku atlatmış ve İstanbul merkez olmak şartıyla yeni bir ilgi dalgası başlamış. Şuanda Türkiye'nin İstanbul, Bursa, Ankara, Erzurum gibi bütün merkezlerde özellikle belediyelerinde sağladığı kolaylıklarla gençler yavaş yavaş bu sanata yönelmişler ve esas sanatının bu olduklarını anladıkça kendilerini orada yeniden bulmaya başlamışlar. Bu çok hayırlı bir gelişmedir.

Bu biraz sahte şeyleri de gündeme getirmiş. Mesela Kayseri'de yapılan işler işin esasını pek temsil etmiyor. Bunun sebebi İstanbul ile olan irtibatsızlığıdır. Kayseri'de yetişen insanlar, Kayseri'yi terk etmiş ve bir daha dönmemişlerdir. Bu Kayseri'deki iklimi çoraklaştırmış ve yapılan çalışmaların birbirine eklenerek zenginleşmesini engellemiştir.

Konya'da bir Hüseyin Öksüz, Hamit Aytaç'tan icazetini aldıktan sonra Konya'ya yerleşmiş. Orada bir halkanın gittikçe genişlemesini sağlamıştır.

Kayseri, bu şansını henüz maalesef ulaşabilmiş değildir. Maddi şartlar müsait olmasına rağmen sanat anlayışının biraz esnaflık anlayışının altında kalması hasebiyle biz pek şanslı görünmüyoruz. Burada yerel yönetimlerin açtığı kurslarla bir ilerleme oluyor ama genel manada toplumumuz henüz bilmiyor.

Gelecekte umutlu musunuz?

Müslümana yeis yakışmaz. Bu noktada herhangi bir problemimiz yok. Ancak yapılan şeylerin geçmişle kıyaslandığı zaman bize yakıştığını söylememiz mümkün değil. Şuanda İstanbul 50-60 sene öncesine göre büyük bir kalkınma içerisinde... Ama bunun Kayseri'de yansması pek görünmüyor. İnsanlar bunu sadece bir hobi olarak görüyor. Çünkü bir istikbal görmediği ve maddi bir imkan görmedikleri için o sanatın kendi inançlarındaki esas mahiyetini bilmedikleri için bunu işte geçici bir ilgilenme ile başlayanlar belli bir süre sonra bırakıyor.

Bize gelen öğrencileri, biz İstanbul'a havale ediyoruz. Hem kendimiz hem de İstanbul'da hocalarımız Hasan Çelebi başta olmak üzere oradan besleniyoruz. Şuanda bütün dünya İstanbul'dan besleniyor. Siyaseten Türkiye'nin başkenti nasıl Ankara ise onun dışındaki bütün alanlarda olduğu gibi sanatta da bu alanın başkenti İstanbul'dur.

İran sadece bir yazıda ileridir. Biz onları ileride olduğu yazı da dahil, bütün yazı türlerinde Mısır'a, Suriye'ye ve Irak'a hocalık yapıyoruz. O bölgelerde de çok güzel gelişmeler oluyor.

Ama onlar geliyor, İstanbul'dan icazet alıyor. Bizim kalben ana damarımızı bağlamamız lazım. Kayseri'de bu yapılmadığı için şüana kadar gözle görülür bir kalkınma olmadı. Bu gidişle de zor olur.

Başlamak isteyenlere ne gibi tavsiyelerde bulunmak istersiniz?

Başlamak isteyen kardeşlerimize yaşı ne olursa olsun, özellikle de gençlere tavsiyemiz kendisinde böyle bir şevk bulan evvela ehlini bulup, ondan meşk almaya başlayacak. Bunu yaparken de eğer sanat icra etmenin dışında bir niyeti varsa bunu temizlemesi lazım.

Sabır ve doğru malzeme tavsiye ediyoruz. Hüsnuhat öğrenmek isteyen bir kişi de önce kendisine uygun bir hoca bulması lazım. Hoca yeterli olacak. Eğer hoca yetersiz olursa talebe ilerleyemez. Bu bakımdan hangi sanat olursa olsun, kişinin icazeti kimden aldığına bakılacak.

Son olarak eklemek istediğiniz bir şeyler var mı?

Şimdi Müslümanlar, işe biraz siyasi ve toplumsal saiklerle bakıyorlar. Meselenin henüz sanat ve hikmet boyutundan yoksunuz. Kişi eğer iyi niyet taşırsa Allah onun niyetini hikmet ve ihsan boyutuna ulaştırır. Amaç kendimizi göstermek, şöhret gibi saikler olduğu sürece yaptığımız şeyler doğru da olsa bize bir faydası olmadığı gibi zarar verir. Bu bakımdan Kayseri'de bu sanatların bir geleceği olacaksa, bir defa geleneksel meşk sisteminin mutlaka hayata geçirilmesi ve bu sanattan hazır ve kısa vadede sonuçlar beklenmemesi gerekiyor. Yetenekli kişileri bu sanata davet ederiz.

Hamit Ayaç, Necmettin Okyay, Emin Barın, Mustafa Halim Özyazıcı v.b. ilk akla gelen ve bize bu işi ulaştıran herkese Allah rahmet eylesin. İnsanların çalışmalarını tanımalarını, hayatlarını öğrenmelerini ve bu sanatın öz Türk-İslam sanatı olduğunu bilmelerini tavsiye ederim.

Söyleşi/Fotoğraf: Bünyamin Gültekin

Kaynak: <http://www.kayserigundem.com/aktuel/-h6911.html>

Erişim Tarihi: 05.05.2014

Kayseri Saadet, Tarafını Seçti

Saadet Partisi (SP)'nin Pazar günü yapılacak büyük kongresi öncesinde mevcut Genel Başkan Mustafa Kamalak ve Fatih Erbakan arasındaki yarış kıyasıya devam ediyor.

02 Mayıs 2014 Cuma 13:43

4 Mayıs 2014 Pazar günü Ankara'da gerçekleştirilecek 5'inci olağan kongreyle ilişkin görüşlerini aldığımız Kayseri İl Başkanı Mahmut Arıkan, yapılan toplantılar sonucunda mevcut Başkan Mustafa Kamalak'ı destekleme kararı alındığını söyledi.

Arıkan, genel merkezde il başkanları ile yapılan toplantı sonucunda, Fatih Erbakan'ın istişare kullarına uymadan adaylığını açıkladığını hatırlatarak, " Bizim teşkilatçılığımızda istişare çok önemlidir. İl Başkanları ile yapılan toplantıda da Fatih beyin parti yetkili organları ile istişare yapmadan adaylığını açıklaması hoş karşılanmadı ve Başkanımız Mustafa Kamalak'ın yeniden aday olmasıyla Türkiye genelindeki bir çok il teşkilatı Mustafa beyi destekleme kararı aldı. Bizde Kayseri olarak genel başkanımız Mustafa Kamalak beyin yanındayız. " diye

konuştu.

Saadet Partisi Genel Merkezi önceki gün kongre ile ilgili bir açıklama yaptı. Açıklamada şu görüşlere yer verildi: "Milli Görüş hareketinin temel esasları ve prensipleri gözetilerek, büyük bir hassasiyetle yürütülen tüm bu istişareler neticesinde, Yüksek İstişare Kurulumuz, Saadet Partisi 5. Olağan Kongresi'ne mevcut Genel Başkan Prof. Dr. Mustafa Kamalak başkanlığında ve tek liste olarak gidilmesini, busüreçte mensuplarımızın birlik, beraberlik ve kardeşlik bağlarımızı zarar verecek her türlü söz ve davranıştan uzak durmasını tavsiye kararı olarak almıştır."

Öte yandan parti ileri gelenlerinin, kongre öncesinde Fatih Erbakan'ı aday olmaması konusunda ikna etmeye çalıştığı ve tek liste halinde kongre yapılması için gayret gösterdikleri de öğrenildi.

Haber: Erkinbeğ Uygurtürk

Kaynak: <http://www.kayserigundem.com/aktuel/-h6912.html>

Erişim Tarihi: 05.05.2014

Kayserispor lige veda etti...

Kayserispor 10 yıl aradan sonra süper lige veda etti... Geçen kos koca 10 yılda neler yaşandı...

04 Mayıs 2014 Pazar 15:23

10 yılda neler yaptı neler... Türkiye kupasını kazandı... Avrupa kupalarında boy gösterdi... Ligde fırtınalar estirdi... Yeni futbolcular keşfetti, yeni teknik direktörler yetiştirdi... Genç oyuncularını işledi, parlattı kulübün kasasını doldurdu... Yetmedi aldı, sattı, milyon dolarlar kazandı ve kendi yağı ile kavrulmayı öğrendi...Ve.. 10 yıl sonra bize bu üzüntüyü yaşattı...

Neydi o eski günler..! Kırık daktilolar, harabe görünümlü tesisler, kırık dökük eşyalar, düşe kalka çıkan bir takım... Parasız... Borcu dünyalar kadar olan bir Kayserispor vardı 10 yıl önce...

Her şey 10 yıl içinde değişti... Recep Mamur başkanlığında, Süleyman Hurma Genel Menajerlik koltuğunda... Kayserispor, bir başladı sezona aldı başını yürüdü... Kayseri, yıldız futbolcuları gördü takımda... Başarı gördü... Puan cetvelinin üst sıralarında ligi tamamlamaya alıştı, alıştırdı... Sevindirmeye, mutlu etmeye alıştırdı taraftarı, Kayseri halkını... Borçsuz bir takım ve parası olan bir takım oluverdi 10 yıl içinde... Herkesin gözü sarı kırmızılı kulüpte... Başkan Recep Mamur'u nasıl kıskanmasınlar... Süleyman Hurma'yı neden istesinler...Bu yönetime neden iftira atmasınlar... Neden, Kayserispor çünkü eski Kayserispor değildi... Paralı bir kulüptü artık... Çekip çevriliyordu... Kimseye muhtacı kalmamıştı... 10 yıl önce kümeye düşecek bir takımın elinden tutup çıkararak başkan Mamur'un başarısı kıskanılmaya başlanmıştı...

Anadolu kulüplerinin arasında övgüyle söz edilen bir kulüp vardı artık... Kupa geldi... Avrupa maçları oynandı... Futbolcu fabrikası gibi her sezon büyük kulüplere oyuncu satılmaya başlandı... Tam 10 yıl böyle devam etti... Sevindik, üzüldük...

Ve bu sezon... Hakemlere yenildi... Sakatlara geldi...

Sezon boyunca bir türlü toparlanamadı...

Futbolcuların kafası karıştırıldı...

Sakatlıklar ardı ardına geldi...

Kaçan fırsatlar birbirini kovaladı... Kazanacağı kesin gözüyle bakılan mücadeleleri kaybetti... Hataları vardı... Gol yollarında kısırdı... Kale ve savunma tam istenilen düzeyde değildi... Ara transferde takıma fayda sağlayacak oyuncu takviyesi yapılamadı... Teknik direktör konusunda büyük yanlışlık yapıldı... Üstüne hakemlerin oyunu da gelince olanlar oldu...

Kayserispor, 10 yıl sonra maalesef içimizi acıttı... Küme düştü...

Acımız büyük... Koskoca bir takım güme gitti...

Bir taraftan Kayseri Erciyesspor'un kümede kalacak sinyallerini vermesi sevindiriyor ama diğer taraftan da İçimiz yanıyor... Kayseri, takımına ağlıyor...

İnsan inanmak istemiyor ama acı bir gerçek bu...

Her şeye rağmen, acısıyla, tatlısıyla, mutluluğuyla, üzüntüsüyle Kayseri'yi 10 yıl başarı ile ligde temsil eden Kayserispor'un yine bu kötü günleri geride bırakacağına canı gönülden inanıyorum...

Bugüne kadar başarıları unutulmayacak bir takım yaratan, tesisler yapan, borçsuz bir kulüp ortaya çıkaran yönetime saygı duymak lazım...

Son söz, " gelecekte yıl süper lige yeniden dön. Dön ki, şimdi sevilenler o zaman yas tutsun"

Kaynak: <http://www.kayserigundem.com/aktuel/-h6913.html>

Erişim Tarihi: 05.05.2014